

fæstede Lov vare enten rent formelle eller angik Enkelt-heder, som paa Grund af deres ringe Betydning ikke vare medtagne i den i Aarbogen for 1907—08 indeholdte Gen-givelse af Lovens Indhold.

Fra Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen anføres føl-gende:

Blandt de i det fremlagte Lovforslag indeholdte Afvigelser fra Loven af 1908 var der en, der havde en ikke uvæsentlig reel Betydning. Den angik frivillige Auktioner. Om disse havde de tidligere Forslag, derunder indbefattet det Forslag, der erholdt kongelig Stadfæstelse i 1908, ikke givet nogen Regel, idet disse Auktioner tænktes udskudte af Retsplejen og henlagte til særlige offentlig beskikkede „Auktionsbestyrere“, hvilket stod i Forbindelse med, at det var Hensigten at ophæve de nuværende Afgifter til Staten af disse Auktioner. Da Justitsministeren imidlertid ansaa det for betænkeligt samtidig med Retsreformen, der vil paaføre Staten betydelige Udgifter, at ophæve den nævnte Afgift af frivillige Auktioner, havde han optaget i Forslaget en Bestemmelse, gaaende ud paa at bibeholde den nuværende Ordning af Auktionsvæsenet, hvorefter det som Regel er Retsbetjentene, hvem det tilkommer og paahviler at afholde frivillige Auktioner. Under Henvisning *dels* til, at de frivillige Auktioner ifølge Sagens Natur slet ikke vedkomme Rettens Pleje, hvorfor de med god Grund ere holdte ude fra de tidligere Udkast, *dels* til et fra forskellige Handelsforeninger indkommet Andragende, gaaende ud paa, at Sagen om frivillige Auktioner maa ordnes uafhængig af Retsplejen, henstilledes det under Forhandlingen i Landstinget til Ministeren at stille et Ændringsforslag om atter at lade de frivillige Auktioner udgaa af Loven. Denne Henstilling fulgte Ministeren, og det derom fremsatte Ændringsforslag vedtoges; Spørgsmaalet om en Ordning med Hensyn til de frivillige Auktioner er altsaa foreløbig skudt ud til Optagelse af Lovgivningsmagten senere.

De øvrige af Justitsministeriet i selve det fremsatte Lovforslag indsatte Forandringer — af hvilke tre ere anførte ovenfor under Nr. 6, 9 og 10 — godkendtes af Landstinget; den under Nr. 6 anførte (om Indkaldelse af Parter) blev dog vedtaget i en anden Skikkelse end af Ministeriet foreslaaet. Den ovenfor under Nr. 3 anførte indsatte i Landstinget, der ligeledes indsatte, at kun 3 Landsretsdommere behøve at del-tage i Paadømmelsen (se Nr. 1).

I Folketinget vedtoges Forøgelsen af Antallet af Landsretsdommere (Nr. 1) samt de ovenfor under Nr. 2, 4, 5, 7, 8